

[Indenrigsministeren.]

ordet *skal*, og jeg må derfor mene, at jeg ikke, som folketingsmedlem fru Lis Møller nævner i sin begrundelse for spørgsmålet, har overtrådt folketingets forretningsorden. Det er da også mit indtryk, at besvarelser ikke sjældent afgives mere end 6 dage efter spørgsmålets indlevering.

Det svar, jeg den 25. juli gav fru Lis Møller på hendes spørgsmål af 12. juli vedrørende godkendelse af diabetikere som adoptanter, er udarbejdet på grundlag af en redegørelse fra sundhedsstyrelsen. Udkastet til mit svar har således skullet bearbejdes såvel i sundhedsstyrelsen som i indenrigsministeriets departement.

Jeg er sikker på, at fru Lis Møller er enig med mig i, at det offentliges personalenormering ikke må overstige, hvad der er nødvendigt for at klare den sædvanlige arbejdsbyrde. Såvel i sundhedsstyrelsen som i indenrigsministeriets departement holder en betragtelig del af personalet sommerferie i den periode, hvor skolerne holder sommerferie. Det administrative arbejde — herunder udarbejdelse af svar på folketingsmedlemmers spørgsmål — tager derfor i sommerferieperioden normalt længere tid, end tilfældet er i den øvrige del af året.

Hertil kommer — hvad fru Lis Møller naturligvis ikke kunne vide — at den medarbejder i indenrigsministeriets departement, som efter sædvanlige retningslinier skulle have udarbejdet udkast til mit svar til fru Lis Møller, i den pågældende periode var hospitalsindlagt.

Alt i alt kan jeg sige, at jeg finder det mindre rimeligt, at fru Lis Møller har villet tage administrationens og min arbejdstid med dette supplerende spørgsmål, så meget mere som fru Lis Møller på det tidspunkt, da hun indleverede spørgsmålet, havde fået telefonisk oplysning om, at svaret på hendes første spørgsmål var undervejs og ville foreligge i løbet af 1-2 dage.

Af *Christophersen* til økonomi- og budgetministeren (26. juli 1972):

„Vil ministeren oplyse, om Den internationale Valutafond i sin årlige, netop afgivne fortrolige rapport om Danmarks økonomiske situation understreger behovet for omfattende begrænsninger i de offentlige udgiftsstigninger?“

Begrundelse.

På baggrund af den fortsatte usikkerhed om de internationale valutaforhold og behovet for kyndige internationale vurderinger af den danske samfundsøkonomi forud for vor eventuelle indtræden i De europæiske Fællesskaber vil det være rimeligt, såfremt ministeren undtagelsesvis skaffede mulighed for at offentliggøre et resumé af IMF's årsrapport, der blev afleveret til den danske regering for to uger siden, og i særlig grad oplyste, om rapporten indeholder en understregning af behovet for begrænsninger af de offentlige udgiftsstigninger.

Økonomi- og budgetminister *Per Hækkerups* svar (31. juli 1972):

Den omtalte valutafondrapport er udarbejdet af en gruppe af fondens embedsmænd på grundlag af samtaler med den danske administration i april 1972. Rapporten indeholder kun et referat af disse samtaler samt fondembedsmændenes analyse af situationen.

Rapporter af denne art vedrørende lande, der som Danmark opfylder fondsoverenskomstens artikel VIII, udarbejdes til intern brug i valutafonden, der lægger stor vægt på, at de ikke offentliggøres, bl. a. fordi rapporterne ikke nødvendigvis udtrykker fondledelsens synspunkter. Fondens ledelse træffer ingen beslutninger vedrørende sådanne rapporter.

Selv om jeg således ikke kan resumere rapporten, har jeg ikke noget imod at oplyse, at fondens embedsmænd ligesom den danske regering finder, at stigningen i de offentlige udgifter må bremses.

Af *Lennart Larson* til økonomi- og budgetministeren (27. juli 1972):

„Hvordan vil ministeren sikre sig, at personaleloftet for offentlige ansættelser respekteres?“

Begrundelse.

Danmarks Statistiks undersøgelser viser — trods en vis statistisk usikkerhed — at perspektivplanlægningens prognose for personaleforbruget i den offentlige sektor er kraftigt overskredet. I stedet for en vækst pr. år frem til 1985 på 10.000-14.000 ansatte beskæftigede den offentlige sektor 40.000 flere fra foråret 1971 til foråret 1972.